

Fons Emili Vendrell i Ibars (Barcelona, 1893-1962)

- **Àrea d'Identificació:**
 - **Codi fons:** CAT CEDOC 3.17
 - **Data(es):** (1893-1962)
 - **Volum i suport:** 10 capsos

- **Àrea de context**
 - **Nom del/s productor/s:** Emili Vendrell Ibars
 - **Història del/s productor/s:** Emili Vendrell Ibars (Barcelona, 1893 - Barcelona, 1962), tenor, nasqué el 13 de gener de 1893 al barri del Raval. Inicià la seva formació musical als set anys a l'Escolania de Santa Maria del Mar. Deu anys més tard ingressà a l'Orfeó Català, sota la direcció de Lluís Millet, on esdevenir solista del cor. Un dels concerts inicials més importants fou al Palau de la Música Catalana amb la interpretació de la part d'evangelista en les primeres audicions a l'Estat espanyol de la "Passió segons sant Mateu" de Bach, el 1921. S'especialitzà en la interpretació d'oratori, lied, i repertori simfònic com la "Simfonia núm 9", Coral, de Beethoven el 1936 al Gran teatre del Liceu amb l'Orquestra Pau Casals. De la mateixa manera va participar també en funcions d'òpera i sobretot de sarsuela. Aquest últim gènere va ser el que li donà popularitat. El seu debut en el món de la sarsuela fou el 1922 a, "Don Joan de Serrallonga" al Teatre Tívoli. Va presentar-se a Madrid amb l'estrena de "Los Gavilanes" i el 1924 interpretà a Barcelona per primera vegada "Doña Francisquita". Formà part de la companyia de cant del teatre Apolo de València, amb la qual presentà diverses sarsueles com "Doña Francisquita", que cantà més de mil vegades, i amb la qual actuà al Teatre Olímpia de Mèxic. Ja des de molt jove mostrà gran afició per la literatura. És autor d'algunes col·leccions de versos, encara no publicats, així com d'obres líriques, com "La Pintosilla" i "Adelaida". En català, va publicar el poema dramàtic en tres actes, "El miracle de sant Ponç". És autor de dues obres; el llibre autobiogràfic "El mestre Millet i jo: memòries" i "El Cant: experiències i orientacions. Consells i suggeriments". Durant la seva darrera etapa als escenaris compartí programació amb el seu fill

Emili Vendrell Coutier. Finalment, l'any 1953, amb 60 anys d'edat decideix retirar-se dels escenaris amb un últim concert de comiat al Teatre Calderon de Barcelona. A partir d'aquest moment només cantarà en festivals benèfics i en els concerts de l'Orfeó Català, en el qual va reingressar. No cal oblidar la seva importantíssima tasca de divulgació de la cançó tradicional catalana, en directe, a través de la ràdio i mitjançant enregistraments fonogràfics. Vendrell va morir l'1 d'agost de 1962 a Barcelona.

- **Història arxivística:** La història arxivística del fons és poc coneguda. Juntament amb la documentació produïda per Emili Vendrell trobem altres documents cronològicament posteriors a la seva mort que fan referència a homenatges. També tenim una unitat d'instal·lació amb la documentació de la Comissió per a l'organització del centenari del seu naixement l'any 1993. Com a instrument de descripció previ hi havia un catàleg per unitat documental simple i composta que s'ha revisat i actualitzat.
- **Dades sobre l'ingrés:** No tenim dades sobre l'ingrés d'aquesta documentació a l'Orfeó Català o al Palau de la Música Catalana.

- **Àrea de contingut i estructura**

- **Abast i contingut:** El fons conté la documentació del tenor i musicògraf Emili Vendrell i Ibars. Com a documentació fruit de la seva activitat professional destaquen els programes, els cartells i els llibrets d'obres líriques, molts dels quals tenen les anotacions de la censura teatral. Alguns dels programes són d'actuacions d'Emili Vendrell Coutier. També s'han conservat diversos esborranys sobre estudis de cant. Són també interessants els escrits literaris que formaren part de l'activitat creativa del cantant amb poesies, cançons i fins i tot un conte. Una de les sèries més voluminoses és la de correspondència, a partir de la qual es pot resseguir la trajectòria personal i professional del tenor. Són moltes les cartes que tenen com a remitent personalitats del món cultural i artístic català com: Apel·les Mestres, Lluís Millet, Pau Casals i Adrià Gual, entre molts d'altres. La documentació de projecció pública és també extensa. S'han conservat retalls de premsa i guions radiofònics sobre aspectes artístics i biogràfics del tenor. També s'ha conservat molta documentació referent als diversos homenatges que rebé Vendrell al llarg de la seva vida i després de la seva mort. En aquest sentit, cal destacar els dossiers de la Comissió organitzadora del Centenari del Naixement de l'Emili Vendrell. La documentació no textual del fons la configuren uns estudis escenogràfics i de vestuari de l'obra

"La Pintosilla", així com diverses fotografies familiars i artístiques. Amb la documentació han aparegut diversos trofeus i plaques commemoratives.

- **Sistema d'organització:** De l'estudi de la documentació s'han pogut identificar cinc grups de sèries: 1. Activitat personal i familiar, 2. Activitat professional, 3. Relacions externes, 4. Projectió pública, i 5. Recursos d'informació.
- **Àrea de condicions d'accés i ús**
 - **Condicions d'accés:** Lliure.
 - **Condicions de reproducció:** S'aplica la normativa general del Centre de Documentació.
 - **Llengües i escriptures dels documents:** Català i castellà en general.
 - **Instruments de descripció (RE):** Inventari realitzat pel Centre de Documentació d'acord amb els elements de la NODAC, finalitzat durant el mes de juliol de 2014.
- **Àrea de documentació relacionada**
 - **Documentació relacionada (RE):**
 - **Bibliografia (OP):** VENDRELL, Emili. "El mestre Millet i Jo: memòries". Barcelona: Aymà, 1953. VENDRELL, Emili. "El Cant: Experiències i orientacions consells i suggeriments". Barcelona: Aymà, 1955.
- **Àrea de notes**
 - **Notes (OP):**
- **Àrea de control de la descripció:**
 - **Autoria i data/es (OB):** Descripció realitzada per Helena Escobar Socias a 7/7/2014.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

- **Fonts (OB):** GIRALT i RADIGALES, Jesús. "Gran Encicliopèdia de la Música. Enciclopedia Catalana". Barcelona, 2003. CASARES RODICIO, Emilio coord. "Diccionario de la música española e hispanoamericana". Madrid: Sociedad General de Autores y Editores, 1999-2002, vol. 10.
- **Regles o convencions (OP):** NODAC. Norma de Descripció arxivística de Catalunya.